

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz OK 6/12
10.05.2012. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Veska Krstajića i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog Ž.K. i dr., zbog krivičnog dela udruživanje radi vršenja krivičnih dela iz člana 346. stav 2. Krivičnog zakonika i dr., odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Ž.K., advokata N.M., podnetom protiv pravnosnažnih rešenja Višeg suda u Beogradu, Posebnog odeljenja K.Po1 broj 302/2010 od 23.03.2012. godine i Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja KŽ2 Po1 broj 153/12 od 11.04.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 10.05.2012. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE, kao nedozvoljen, zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Ž.K., advokata N.M., podnet protiv pravnosnažnih rešenja Višeg suda u Beogradu, Posebnog odeljenja K.Po1 broj 302/2010 od 23.03.2012. godine i Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja KŽ2 Po1 broj 153/12 od 11.04.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Višeg suda u Beogradu, Posebnog odeljenja K.Po1 broj 302/2010 od 23.03.2012. godine utvrđeno je da branilac okrivljenog Ž.K., advokat N.M., nema sposobnost da bude branilac u predmetu K.Po1 broj 302/10.

Rešenjem Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja KŽ2 Po1 broj 153/12 od 11.04.2012. godine odbijena je kao neosnovana žalba branioca okrivljenog Ž.K., advokata N.M., izjavljena protiv prvostepenog rešenja.

Branilac okrivljenog Ž.K., advokat N.M., podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti, protiv napred navedenih pravnosnažnih rešenja, zbog povrede zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1. ZKP-a, s predlogom da Vrhovni kasacioni sud usvoji zahtev za zaštitu zakonitosti i utvrdi da on kao branilac okrivljenog Ž.K. ima sposobnost da bude branilac u predmetu broj K.Po1 302/10 Posebnog odeljenja Višeg suda u Beogradu, te da primenom odredbe člana 492.

stav 2. u vezi člana 467. stav 4. ZKP-a preinači odluku donetu po redovnom pravnom leku, tako što će ukinuti rešenje Višeg suda u Beogradu – Posebnog odeljenja K.Po1 broj 302/10 od 23.03.2012. godine.

Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 486. stav 1. i člana 487. stav 1. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine) održao sednicu veća na kojoj je razmotrio spise predmeta, pa je našao:

Zahtev branioca okrivljenog Ž.K., advokata N.M. je nedozvoljen.

Odredba člana 485 stav 1. ZKP („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine) ima opšti karakter i propisuje razloge zbog kojih se može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti od strane svih lica koja su ovlašćena za podnošenje zahteva (član 483 stav 1. ZKP). Prema ovoj odredbi razlozi za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti su: povreda zakona (član 485. stav 1. tačka 1.), primena Zakona za koji je odlukom Ustavnog suda utvrđeno da nije u saglasnosti sa Ustavom, opšte prihvaćenim pravilima međunarodnog prava i potvrđenim međunarodnim ugovorima (član 485. stav 1. tačka 2. ZKP-a) i povreda ili uskraćivanje ljudskog prava i sloboda okrivljenog ili drugog učesnika u postupku koje je zajemčeno Ustavom ili Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i dodatnim protokolima, a to je utvrđeno odlukom Ustavnog suda ili Evropskog suda za ljudska prava (član 485. stav 1. tačka 3. ZKP-a). U članu 485 stav 4. istog Zakonika propisano je da okrivljeni može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti zbog nabrojanih povreda toga zakonika (član 74, član 438. stav1. tačka 1) i 4) i tač. 7) do 10) i stav 2. tačka 1), član 439. tač.1) do 3) i član 441. st. 3. i 4.) učinjenih u prvostepenom i postupku pred apelacionim sudom u roku od 30 dana od dana kada mu je dostavljena pravnosnažna odluka, pod uslovom da je protiv te odluke koristio redovni pravni lek.

Dakle, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, odredbom člana 485. stav 4. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine) ograničeno je pravo okrivljenog na podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti i to kako vremenski; tako i u pogledu razloga zbog kojih okrivljeni može podneti ovaj vanredni pravni

lek, pa tako, okrivljeni i njegov branilac na osnovu člana 485. stav 1. tačka 1. i stav 4. ZKP-a mogu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti samo zbog pobrojanih povreda tog zakonika, tj. povreda člana 74, člana 438. stav 1. tačka 1.) i 4) i tač. 7) do 10) i stav 2. tačka 1), člana 439. tačka 1) do 3) i člana 441. stav 3. i 4. učinjenih u prvostepenom i postupku pred apelacionim sudom.

Branilac okrivljenog Ž.K., advokat N.M. u zahtevu za zaštitu zakonitosti, kao razlog za podnošenje zahteva navodi povredu zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine) pri čemu se ne poziva ni na jednu od povreda Zakonika taksativno nabrojanih u članu 485. stav 4. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine), učinjenih u prvostepenom i postupku pred apelacionim sudom.

U obrazloženju podnetog zahteva branilac okrivljenog Ž.K., advokat N.M., ističe da su prvostepeni i drugostepeni sud pogrešno primenili odredbu člana 73. stav 2. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine), koja se može odnositi samo na lica koja nakon stupanja na snagu „novog“ ZKP-a treba da budu izabrana ili postavljena kao branioci, pozivajući se pri tom na odredbu člana 604. stav 1. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od

28.09.2011.godine), koja predviđa da će se zakonitost radnji preduzetih pre početka primene tog zakonika, ocenjivati po odredbama prethodno važećeg ZKP-a. U prilog ovakvom zaključku branilac u zahtevu ukazuje da član 80. stav 1. tačka 1. ZKP-a ne predviđa kao razlog za razrešenje branioca okolnosti iz člana 73. stav 2. ZKP-a, na koju odredbu se pozivaju nižestepeni sudovi u pobijanim pravnosnažnim rešenjima, pa se iz ovih navoda može se zaključiti da su, po stavu branioca, pomenuta rešenja doneta uz učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 3. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine).

S obzirom na to da je branilac okrivljenog Ž.K., advokat N.M. podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažnih rešenja zbog učinjenih povreda koje ne spadaju u one taksativno nabrojane u članu 485. stav 4. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine) i koje, kao takve, ne predstavljaju razlog za podnošenje zahteva, to je Vrhovni kasacioni sud zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Ž.K., ocenio nedozvoljenim.

Imajući u vidu odredbu člana 71. tačka 5. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine) koja propisuje da branilac ima pravo da u korist okrivljenog preduzima sve radnje koje može preduzeti okrivljeni, Vrhovni kasacioni sud nalazi da, sledstveno tome, ni branilac okrivljenog ne može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti mimo razloga predviđenih u članu 485. stav 4. ZKP-a.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 487. stav 1. tačka 2. u vezi člana 485. stav 4. ZKP-a („Službeni glasnik RS“ broj 72 od 28.09.2011. godine) odbacio kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog.

Zapisničar-savetnik

Vesna Veselinović

Predsednik veća-sudija

Bata Cvetković